

18e zondag door het jaar C 2025 OLV-STP

Inleiding

Welkom, broeders en zusters, in deze zondagse Eucharistieviering. Wij mensen zijn altijd wel naar iets op zoek, iets waarnaar wij verlangen. Misschien een mooie vakantie, een nieuw huis, een aantrekkelijke baan, een carrière, een relatie, een gezin, rijkdom, gezondheid, geluk. Op zoek, meestal naar iets hier en nu. Sint Paulus zegt in de lezing van deze zondag: “Zoekt wat boven is, daar waar Christus zetelt aan de rechterhand Gods. Zint op het hemelse, niet op het aardse”. Nu wij de Eucharistie gaan vieren, zoeken wij wat boven is, het hemelse, want in de Eucharistie daalt Christus van boven naar ons af, om onze rijkdom te zijn.

Preek

Broeders en zusters, vorig jaar was ik op vakantie in Wenen, de hoofdstad van Oostenrijk. In het centrum van Wenen ligt de kerk van de paters Kapucijnen en onder die kerk is een grote crypte, waarin de graftombes staan van de overleden keizers en keizerinnen van Oostenrijk en hun familieleden. Ik hoorde daar over het bijzondere ritueel dat gebeurt, als de kist met een gestorven keizer of keizerin - of in onze dagen hun nazaten - aankomt bij de kerk. De ceremoniemeester klopt met een staf op de gesloten deur. Een pater vraagt van binnen uit: “Wie wil binnenkomen?” De ceremoniemeester noemt dan de naam van de overledene en somt de lange lijst van titels en eretitels op. Dan antwoordt de pater van binnenuit: “Die kennen wij niet”. Weer klopt de ceremoniemeester op de deur. De pater vraagt opnieuw van binnen uit: “Wie wil binnenkomen?” Opnieuw noemt de ceremoniemeester de naam en somt nog andere titels en functies op. Weer antwoordt de pater van binnenuit: “Die kennen wij niet”. Opnieuw klopt de ceremoniemeester op de deur en de pater vraagt weer: “Wie wil binnenkomen?” Dan zegt de ceremoniemeester de naam van de overledene en voegt eraan toe “een sterfelijke, zondige mens”. Dan antwoordt de pater: “Dan laat hem binnenkomen”.

Aan dat ritueel moest ik denken bij de lezingen van deze zondag. Wat blijft over als een mens gestorven is? Groot, rijk of belangrijk hier op aarde, maar wie is hij of zij voor God bij zijn sterven? “IJdelheid der ijdelheden” noemde de

wijsheidsleraar alles waar een mens zich voor inspant tijdens zijn leven. 'Ijdelheid', dat wil zeggen: vluchtig, voorbijgaand, ijle lucht, leeg. De wijsheidsleraar wijst erop dat een mens veel kan bereiken en opbouwen en verzamelen. Wat blijft ervan over, wat doet een ander ermee na zijn sterven?

God noemde in het evangelie de rijke man met de grote oogst en de nieuw gebouwde schuren: "Dwaas!" Want de man realiseerde zich niet, dat geen enkel bezit, hoe groot het ook was, zijn leven veilig kon stellen.

Ons leven veilig stellen kan alleen God. Daarom is het belangrijk dat wij tijdens ons leven hier rijkdom bij God hebben opbouwen. Die rijkdom bouwen wij op door geloof, hoop en liefde, door gebed en eredienst, meeleven, goedheid en inzet. Wij mogen belangrijk zijn geweest, of machtig of rijk, dat blijft altijd doorslaggevend.

Terug naar het ritueel in Wenen. Als later voor ons geklopt wordt op de deur en de vraag klinkt "Wie wil binnenkomen?" dan zullen wij – na al het belangrijke dat wij hebben opgesomd, tenslotte zeggen: "Een sterfelijke, zondige mens", en dan wij zullen er aan toevoegen: "een mens die geprobeerd heeft schatten te verzamelen bij God door een goed en deugdzaam leven". Dan zal van binnenuit geantwoord worden: "Dan kom maar binnen".